

CONSILIUL BAROURILOR DIN UNIUNEA EUROPEANA - CCBE

Reprezentant al avocailor din Europa

CODUL DEONTOLOGIC AL AVOCATILOR DIN UNIUNEA EUROPEANA

**Acest COD DEONTOLOGIC AL AVOCATILOR DIN UNIUNEA
EUROPEANA
a fost adoptat în Sesiunea Plenara a CCBE din 28 octombrie 1998,
si a fost modificat în Sesiunile Plenare din 28 noiembrie 1998
si din 6 decembrie 2002.**

CURPRINS

1. PREAMBUL

- 1.1. Misiunea avocatului
- 1.2. Natura normelor deontologice
- 1.3. Obiectivele Codului
- 1.4. Domeniul de aplicare "ratione personae"
- 1.5. Domeniul de aplicare "ratione materiae"
- 1.6. Definitii

2. PRINCIPII GENERALE

- 2.1. Independenta
- 2.2. Încrederea si integritatea morala
- 2.3. Secretul profesional
- 2.4. Respectarea deontologiei altor barouri
- 2.5. Incompatibilitati
- 2.6. Publicitatea personala
- 2.7. Interesul clientului
- 2.8. Limitarea raspunderii avocatului fata de client

3. RELATIILE CU CLIENTII

- 3.1. Initierea si încetarea relatiilor cu clientul
- 3.2. Conflictul de interese
- 3.3. Pactul "de quota litis"
- 3.4. Stabilirea onorariilor
- 3.5. Aconturi asupra onorariilor si cheltuielilor
- 3.6. Împartirea onorariilor cu o persoana care nu este avocat
- 3.7. Solutionarea corespunzatoare costului si beneficiului ajutorului legal
- 3.8. Fondurile clientilor
- 3.9. Asigurarea pentru raspunderea profesionala

4. RELATIILE CU MAGISTRATII

- 4.1. Deontologia aplicabila în activitatea judiciara
- 4.2. Caracterul contradictoriu al dezbaterilor
- 4.3. Respectul fata de judecator
- 4.4. Informatii false sau susceptibile de a induce în eroare
- 4.5. Aplicarea în cazul arbitrilor si al persoanelor exercitând functii similare

5. RELATIILE DINTRE AVOCATI

- 5.1. Confraternitatea
- 5.2. Cooperarea dintre avocatii din State-membre diferite
- 5.3. Corespondenta transmisa între avocati
- 5.4. Onorariile pentru recomandare
- 5.5. Comunicarea cu partea adversa
- 5.6. (Abrogat prin Hotarârea Sesiunii Plenare a CCBE, la Dublin, în 6 decembrie 2002.)
- 5.7. Raspunderea pecuniara
- 5.8. Pregatirea tinerilor avocati
- 5.9. Litigiile dintre avocatii din mai multe State-membre

CODUL DEONTOLOGIC AL AVOCATILOR DIN UNIUNEA EUROPEANA

EMITENT: CCBE - CONSILIUL BAROURILOR UNIUNII EUROPENE

1. PREAMBUL

1.3. Misiunea avocatului

Într-o societate întemeiată pe respect față de justiție, avocatul îndeplinește un rol eminent. Misiunea sa nu se limitează doar la executarea fidelă a unui mandat în cadrul legii. Într-un Stat de drept, avocatul este indispensabil justiției și justițiabililor și are sarcina de a apăra drepturile și libertățile acestora: el este deopotrivă sfatuitorul și aparatorul clientului său.

Misiunea lui îi impune îndatoriri și obligații multiple, uneori aparent contradictorii, față de:

- Client,
- Tribunale și celelalte autorități în fața cărora avocatul își asistă sau își reprezintă clientul,
- Profesia sa în general și fiecare confrate în particular,
- Public, pentru care o profesie liberală și independentă, supusă respectării normelor pe care ea și le-a impus, este un mijloc esențial de apărare a drepturilor omului în fața Statului și a altor puteri.

1.2. Natura normelor deontologice

1.2.1. Normele deontologice sunt destinate să garanteze, prin acceptarea lor liber consimțită, bună îndeplinire de către avocat a misiunii sale, recunoscută ca fiind indispensabilă pentru bună funcționare a oricărei societăți omenesti. Nerespectarea acestor norme de către avocați va duce, în ultima instanță la o sancțiune disciplinară.

1.2.2. Fiecare barou are normele sale specifice, care derivă din propriile sale tradiții. Ele sunt adaptate organizării și domeniului de activitate al profesiei în respectivul Stat-membru, precum și procedurilor juridice, procedurilor administrative și legislației naționale. Nu este nici posibil și nici nu este de dorit ca acestea să fie dezradacinate sau să se încerce generalizarea unor norme care nu sunt susceptibile de a fi generalizate.

Normele specifice fiecărui barou se referă totuși la aceleași valori și releva, de cele mai multe ori, o bază comună.

1.3. Obiectivele Codului

1.3.1. Funcționarea progresivă a Uniunii Europene și a Spațiului economic european și intensificarea activității avocatului dincolo de frontiere, în interiorul Spațiului economic european au făcut necesară, pentru binele public, definirea unor norme uniforme, aplicabile oricărui avocat din Spațiul economic european, pentru activitatea desfășurată dincolo de frontiere, indiferent care ar fi baroul din care face parte respectivul avocat. Scopul definirii unor astfel de norme este îndeosebi acela de a atenua dificultățile care derivă din aplicarea unei duble deontologii, așa cum se prevede în art. 4 al Directivei 77/249, din 22 martie 1977.

1.3.2. Organizațiile reprezentative ale profesiei de avocat reunite în cadrul CCBE doresc ca normele Codului, enunțate mai jos

- să fie recunoscute, din acest moment, ca fiind expresia convingerii împărtășite de toate Barourile din Uniunea Europeană și din Spațiul economic european,

- sa fie facute aplicabile, în termenul cel mai scurt, în functie de procedurile nationale si/sau ale Spatiului economic european cu privire la activitatea de dincolo de frontiere a avocatului din Uniunea Europeana si din Spatiul economic european,
- sa fie luate în considerare la efectuarea oricarei revizui a normelor deontologice interne, în vederea armonizarii progresive a acestora din urma.

Ele doresc, printre altele, ca, în masura posibilului, normele deontologice interne sa fie interpretate si aplicate într-o maniera conforma acelorora din prezentul Cod.

Atunci când normele din prezentul Cod vor fi fost facute aplicabile în activitatea de dincolo de frontiere, avocatul va ramâne supus normelor baroului din care face parte, în masura în care acestea din urma concorda cu cele ale prezentului Cod.

1.4. Domeniul de aplicare "ratione personae"

Normele de mai jos vor fi aplicate avocatilor din Uniunea Europeana si din Spatiul economic european, asa cum sunt ele definite în Directiva 77/249 din 22 martie 1977.

1.5. Domeniul de aplicare "ratione materiae"

Fara a contraveni încercarii de a realiza o armonizare progresiva a normelor deontologice aplicabile într-un cadru unic, national, normele expuse mai jos vor fi aplicate activitatii desfasurate de avocat dincolo de frontiere, în interiorul Uniunii Europene si în Spatiul economic european. Prin activitatea de dincolo de frontiere se înțelege:

- (a) orice raport profesional cu un avocat dintr-un alt Stat-membru;
- (b) activitatile avocatului într-un alt Stat-membru, chiar daca avocatul nu se deplaseaza efectiv acolo.

1.6. Definitii

În normele prezentului Cod, expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

Prin "Stat-membru de provenienta" se înțelege Statul-membru din care face parte Baroul caruia îi apartine avocatul.

Prin "Stat-membru gazda" se înțelege oricare alt Stat-membru în care avocatul desfasoara o activitate dincolo de granitele Statului sau.

Prin "autoritate competenta" se înțelege organizatia/organizatiile profesionala/profesionale sau autoritatile respectivului Stat-membru care au competenta de a stabili normele profesionale si/sau deontologice si de a exercita controlul disciplinar asupra avocatilor.

2. PRINCIPII GENERALE

2.1. Independenta

2.1.1. Multitudinea îndatoririlor care îi revin avocatului impune din partea acestuia o independenta absoluta, libera de orice presiune, îndeosebi de cea derivata din propriile sale interese sau datorata influentelor din afara. Aceasta independenta este, de asemenea, necesara atât pentru încrederea în justitie, cât si pentru încrederea în impartialitatea judecatorului. Prin urmare, avocatul trebuie sa evite orice prejudiciere a independentei sale si sa vegheze la a nu neglija etica sa profesionala din dorinta de a fi pe plac clientilor sai, judecatorului sau tertilor.

2.1.2. Aceasta independenta este necesara atât în activitatea juridica, cât si în alte probleme de natura juridica, iar consilierea acordata de avocat clientului sau nu are nici o valoare reala atunci

când ea a fost făcută doar de complzența sau din interes personal ori sub efectul unei presiuni din afara.

2.2. Încrederea și integritatea morală

Nu pot exista relații bazate pe încredere, atunci când cinstea, probitatea, spiritul de dreptate și sinceritatea avocatului sunt puse sub semnul îndoielii. Pentru avocat, aceste virtuți tradiționale sunt obligații profesionale.

2.3. Secretul profesional

2.3.1. Prin însăși natura misiunii sale, avocatul este depozitarul secretelor clientului sau și destinatarul comunicărilor de natură confidențială. Fără o garanție a confidențialității, încrederea nu poate exista. Prin urmare, secretul profesional este recunoscut ca fiind deopotrivă un drept și o îndatorire fundamentală și primordială a avocatului.

Obligația avocatului cu privire la secretul profesional servește atât intereselor administrației judiciare, cât și intereselor clientului. În consecință, ea trebuie să beneficieze de o protecție din partea Statului.

2.3.2. Avocatul trebuie să respecte secretul oricărei informații confidențiale de care ia cunoștință în cadrul activității sale profesionale.

2.3.3. Această obligație nu este limitată în timp.

2.3.4. Avocatul impune angajaților săi și oricărei persoane care colaborează cu el în activitatea sa profesională să respecte secretul profesional.

2.4. Respectarea deontologiei altor barouri

În aplicarea normelor de drept ale Uniunii Europene și ale Spațiului economic european, avocatul dintr-un Stat-membru poate fi obligat să respecte deontologia unui barou dintr-un Stat-membru gazdă. Avocatul are datoria de a se informa asupra normelor deontologice pe care trebuie să le respecte în exercitarea unei activități specifice.

Organizațiile membre ale CCBE sunt obligate să depună codurile lor deontologice la Secretariatul CCBE, pentru ca orice avocat să-și poată procura o copie de la respectivul secretariat.

2.5. Incompatibilități

2.5.1. Pentru a-i permite avocatului să-și exercite funcțiile cu independența necesară și de o manieră corespunzătoare îndatoririi sale de a participa la administrarea justiției, exercitarea anumitor profesii sau a anumitor funcții este incompatibilă cu profesia de avocat.

2.5.2. Avocatul care asigură reprezentarea sau apărarea unui client în fața justiției sau în fața autorităților publice ale unui Stat-membru gazdă va respecta normele de incompatibilitate aplicabile avocaților din respectivul Stat-membru.

2.5.3. Avocatul stabilit într-un Stat-membru gazdă și care dorește să se angajeze acolo în mod direct într-o activitate comercială sau într-o altă activitate diferită de profesia sa de avocat, este obligat să respecte normele de incompatibilitate, așa cum sunt ele aplicate avocaților din respectivul Stat-membru.

2.6. Publicitatea personala

2.6.1. Avocatul este autorizat sa informeze publicul despre serviciile pe care le ofera, cu conditia ca informatia sa fie fidela, veridica si cu respectarea secretului profesional si a altor principii esentiale ale profesiei.

2.6.2. Publicitatea personala facuta de un avocat, indiferent de mijlocul media utilizat, de exemplu: presa, radioul, televiziunea, comunicarea comerciala electronica sau altele, este autorizata în masura în care ea respecta conditiile art. 2.6.1.

2.7. Interesul clientului

Sub rezerva normelor legale si deontologice, avocatul are obligatia de a apara întotdeauna cât mai bine interesele clientului sau, chiar în raport de propriile sale interese, interesele vreunui confrate sau cele ale profesiei în general.

2.8. Limitarea raspunderii avocatului fata de client

În masura în care legislatia Statului-membru de provenienta si legislatia Statului-membru gazda autorizeaza acest lucru, avocatul poate sa limiteze raspunderea sa fata de client, în conformitate cu normele Codului deontologic pe care s-a obligat sa îl respecte.

3. RELATIILE CU CLIENTII

3.1. Initierea si încetarea relatiilor cu clientul

3.1.1. Avocatul nu actioneaza decât atunci când este împuternicit de clientul sau, exceptând cazul în care el a primit o însărcinare în acest sens din partea unui alt avocat care îl reprezinta pe client sau din partea unei instante competente.

Avocatul trebuie sa se straduiasca, în mod rezonabil, sa cunoasca identitatea, competenta si posibilitatile persoanei sau ale autoritatii prin intermediul careia a fost împuternicit, atunci când circumstante specifice releva ca aceasta identitate, aceasta competenta sau aceste posibilitati sunt îndoielnice.

3.1.2. Avocatul își sfatuieste si își apara clientul cu promptitudine, în mod constiincios si cu diligența. El își asuma personal raspunderea pentru misiunea care i-a fost încredintata. Avocatul își informeaza clientul cu privire la evolutia cauzei care i-a fost încredintata.

3.1.3. Avocatul nu accepta sa-i fie încredintata o cauza atunci când stie sau când ar trebui sa stie ca el nu are competenta necesara pentru a se ocupa de aceasta cauza, exceptând cazul în care coopereaza cu un avocat care are competenta necesara.

Avocatul nu poate accepta o cauza atunci când, datorita altor obligatii, se afla în imposibilitatea de a se ocupa de ea cu promptitudine.

3.1.4. Avocatul care își exercita dreptul de a nu se mai ocupa de o cauza trebuie sa se asigure ca respectivul client poate gasi, în timp util, un alt confrate care sa-i ofere asistenta juridica, pentru a se evita prejudicierea clientului.

3.2. Conflictul de interese

3.2.1. Avocatul nu trebuie sa fie sfatuitorul si nici reprezentantul sau aparatorul a mai mult de un client într-una si aceeasi cauza, atunci când exista conflict de interese între respectivii clienti sau când riscul unui astfel de conflict este evident.

3.2.2. Avocatul trebuie sa se abtina sa se mai ocupe de cauzele tuturor clientilor implicati, atunci când se ivede un conflict de interese, când secretul profesional risca sa fie violat sau când independenta sa risca sa fie stirbita.

3.2.3. Avocatul nu poate accepta o cauza a unui nou client, daca secretul informatiilor încredintate de un vechi client risca sa fie violat sau atunci când cunoasterea de catre avocat a cauzelor vechiului sau client îl favorizeaza pe noul client în mod nejustificat.

3.2.4. În cazul în care avocatii exercita profesia în grup, paragrafele 3.2.1., 3.2.2. si 3.2.3. sunt aplicabile grupului în ansamblu si tuturor membrilor sai.

3.3. Pactul "de quota litis"

3.3.1. Avocatul nu poate sa-si fixeze onorariile pe baza unui pact "de quota litis".

3.3.2. Pactul "de quota litis" este o conventie încheiata între avocat si clientul sau, înainte de încheierea definitiva a unei cauze care prezinta interes pentru acest client, conventie prin care clientul se angajeaza sa îi plateasca avocatului o parte din ceea ce rezulta de pe urma cauzei, fie ca plata consta într-o suma de bani, fie în orice alt bun sau valoare.

3.3.3. Nu constituie un astfel de pact conventia care prevede stabilirea onorariului în functie de valoarea litigiului de care se ocupa avocatul, atunci când aceasta valoare este corespunzatoare unui tarif oficial sau daca ea este admisa de autoritatea competenta de care depinde avocatul.

3.4. Stabilirea onorariilor

3.4.1. Avocatul trebuie sa-si informeze clientul cu privire la tot ceea ce cere cu titlu de onorarii, iar valoarea însumata a onorariilor sale trebuie sa fie echitabila si justificata.

3.4.2. Sub rezerva unei conventii contrare, încheiata legal între avocat si clientul sau, modalitatea de calculare a onorariilor trebuie sa fie în conformitate cu normele baroului din care face parte avocatul. Daca avocatul este membru al mai multor barouri, normele aplicabile vor fi cele ale baroului cu care avocatul si clientul sau au cele mai strânse relatii.

3.5. Aconturi asupra onorariilor si cheltuielilor

Când avocatul solicita varsarea unui acout cu titlu de avans asupra cheltuielilor si/sau a onorariilor, acesta nu trebuie sa depaseasca o estimare rezonabila a onorariilor si a cheltuielilor probabile pe care cauza le implica.

În caz de neplata a avansului solicitat, avocatul poate sa renunte sa se mai ocupe de cauza sau se poate retrage, cu conditia respectarii dispozitiilor art. 3.1.4.

3.6. Împartirea onorariilor cu o persoana care nu este avocat

3.6.1. Sub rezerva dispozitiei de mai jos, avocatului îi este interzis sa își împarta onorariile cu o persoana care nu este avocat, exceptând cazul în care asocierea dintre avocat si o alta persoana este autorizata de legislatia Statului-membru din care face parte avocatul.

3.6.2. Norma din art. 3.6.1. nu se aplica sumelor sau compensatiilor varsate de catre avocat mostenitorilor unui confrate decedat sau unui confrate care si-a dat demisia pentru a se prezenta ca succesor al clientelei respectivului confrate.

3.7. Solutionarea corespunzatoare costului si beneficiului ajutorului legal

3.7.1. Avocatul trebuie sa încerce, în orice moment, sa gaseasca o solutionare a litigiului clientului sau care sa fie corespunzatoare costului cauzei, si va trebui ca, în momentele oportune, sa își consilieze clientul cu privire la oportunitatea de a cauta sa ajunga la o înțelegere sau de a face apel la solutii alternative pentru a încheia litigiul.

3.7.2. În cazul în care clientul este susceptibil sa beneficieze de aparare din oficiu, avocatul are obligatia sa-l informeze despre aceasta.

3.8. Fondurile clientilor

3.8.1. Daca, la un moment dat, avocatul detine fonduri în numele clientilor sai sau în numele unor terti (denumite în continuare "Fonduri-Cienti"), el este obligat sa respecte urmatoarele norme:

3.8.1.1. Fondurile-Cienti vor fi întotdeauna pastrate într-un cont deschis la o banca sau la o institutie similara, agreata de autoritatea publica. Toate Fondurile-Cienti primite de un avocat trebuie sa fie varsate într-un astfel de cont, cu exceptia cazului în care exista o autorizare expresa sau implicita din partea clientului specificând o alta destinatie a acestora.

3.8.1.2. Orice cont deschis în numele avocatului si în care sunt depuse Fonduri-Cienti este însoțit de specificatia ca fondurile depuse în acel cont sunt detinute în numele clientului (clientilor) avocatului.

3.8.1.3. Conturile avocaturilor în care sunt varsate Fondurile-Cienti trebuie sa fie acoperite, în mod constant, cel puțin la nivelul valorii totale a Fondurilor-Cienti detinuta de avocat.

3.8.1.4. Fondurile-Cienti trebuie sa fie imediat varsate clientilor sau în conditiile autorizate de catre client.

3.8.1.5. Cu exceptia cazurilor în care exista norme de drept contrare sau o hotarâre judecatoreasca si un acord expres si implicit al clientului în numele caruia se face plata, sunt interzise orice plati efectuate, prin intermediul Fondurilor-Cienti, în numele clientului pentru o terta persoana, inclusiv:

(a) platile facute unui client sau pentru un client din fondurile aparținând unui alt client;

(b) extragerea onorariilor avocatului.

3.8.1.6. Avocatul tine evidente complete si precise ale tuturor operatiunilor efectuate cu Fondurile-Cienti, diferentiind Fondurile-Cienti de celelalte sume detinute de avocat, evidente pe care le remite clientului, la cerere.

3.8.1.7. Autoritatile competente ale Statelor-membre sunt autorizate sa verifice si sa examineze, pastrând secretul profesional, documentele legate de Fondurile-Cienti, pentru a se asigura ca normele pe care le-au fixat sunt bine respectate, precum si pentru a sanctiona abaterile de la aceste norme.

3.8.2. Sub rezerva a ceea ce urmeaza si fara a încalca normele prevazute în art. 3.8.1. de mai sus, avocatul care detine Fonduri-Cienti în cadrul unei activitati profesionale exercitata într-un alt

Stat-membru trebuie sa respecte normele cu privire la depozitul si contabilitatea Fondurilor-Clienti aplicate de baroul din care face parte avocatul, în Statul-membru de provenienta.

3.8.3. Avocatul care își exercita activitatea într-un Stat-membru gazda poate, cu acordul autoritatilor competente din Statul-membru din care provine si al autoritatilor competente din Statul-membru gazda, sa se conformeze exclusiv normelor acestuia din urma fara a fi obligat sa respecte normele Statului-membru din care provine. În acest caz, avocatul este obligat sa ia masurile necesare pentru a-si informa clientii ca el respecta normele aplicabile în Statul-membru gazda.

3.9. Asigurarea pentru raspunderea profesionala

3.9.1. Avocatul trebuie sa aiba o asigurare permanenta pentru raspunderea sa profesionala, în limite rezonabile, tinând cont de natura si de amploarea riscurilor pe care si le asuma prin exercitarea activitatii sale.

3.9.2. Un avocat care presteaza servicii într-un Stat-membru gazda, în care își exercita activitatea profesionala, este supus urmatoarelor dispozitii:

3.9.2.1. Avocatul trebuie sa se conformeze dispozitiilor referitoare la obligatia de a se asigura pentru raspunderea profesionala, aplicabile în Statul-membru din care provine.

3.9.2.2. Când avocatul, care este obligat sa subscrie o astfel de asigurare în Statul-membru din care provine, exercita o activitate profesionala într-un Stat-membru gazda, el trebuie sa se straduiasca sa obtina o extindere a acestei asigurari si asupra activitatii profesionale pe care o exercita în Statul-membru gazda.

3.9.2.3. Atunci când normele din Statul-membru din care provine avocatul nu-l obliga pe avocat sa subscrie o astfel de asigurare, sau când extinderea asigurarii vizate la art. 3.9.2.2. sus-mentionat se dovedeste imposibila, avocatul trebuie sa încheie totusi o asigurare pentru activitatea profesionala desfasurata într-un Stat-membru gazda, respectiv pentru serviciile prestate clientilor din acest Stat-membru, asigurare care sa fie cel puțin egala cu cea care se aplica avocatilor din Statul-membru gazda, exceptând cazul în care îi este imposibil sa obtina o astfel de asigurare.

3.9.2.4. În cazul în care avocatul nu poate obtine o asigurare în conformitate cu normele sus-mentionate, el trebuie sa-i informeze pe aceia dintre clientii sai care risca sa fie prejudiciati din aceasta cauza.

3.9.2.5. Avocatul care își exercita activitatea într-un Stat-membru gazda poate, cu acordul autoritatilor competente din Statul-membru din care provine si al celor din Statul-membru gazda, sa se conformeze în exclusivitate normelor aplicabile asigurarii pentru raspunderea profesionala în Statul-membru gazda. În acest caz, avocatul are obligatia de a lua masurile necesare pentru a-si informa clientii ca asigurarea sa este în conformitate cu normele aplicabile în Statul-membru gazda.

4. RELATIILE CU MAGISTRATII

4.1. Deontologia aplicabila în activitatea judiciara

Avocatul care se prezinta în fata unei jurisdictii dintr-un Stat-membru sau participa la o procedura în fata unei astfel de jurisdictii trebuie sa respecte normele deontologice aplicabile în respectiva jurisdictie.

4.2. Caracterul contradictoriu al dezbaterilor

Avocatul trebuie sa respecte, în orice circumstanta, caracterul contradictoriu al dezbaterilor. El nu poate, de exemplu, sa contacteze un judecator, cu privire la o cauza, fara a-l informa în prealabil pe avocatul partii adverse.

El nu poate transmite unui judecator acte, note sau alte documente, fara ca acestea sa fi fost comunicate, în timp util, avocatului partii adverse, cu exceptia cazurilor în care respectivele demersuri sunt autorizate prin normele de procedura aplicabile. În masura în care normele de drept nu interzic acest lucru, avocatul nu poate sa divulge sau sa supuna instantelor o propunere de solutionare a cauzei, facuta de partea adversa sau de catre avocatul acesteia, fara o autorizare expresa din partea avocatului partii adverse.

4.3. Respectul fata de judecator

Avocatul va da dovada de respect si de loialitate fata de oficiile judecatorului, dar, în acelasi timp, isi va apara clientul în mod constiincios si fara teama, fara a tine cont de propriile sale interese si nici de vreo consecinta de orice fel ce l-ar putea privi pe el sau pe oricare alta persoana.

4.4. Informatii false sau susceptibile de a induce în eroare

Avocatul nu trebuie, în nici un moment, sa furnizeze judecatorului, cu buna stiinta, o informatie falsa sau de natura sa îl induca pe acesta în eroare.

4.5. Aplicarea în cazul arbitrilor si al persoanelor exercitând functii similare

Normele aplicabile în cazul relatiilor dintre un avocat si un judecator se aplica, în egala masura, si în cazul relatiilor avocatului cu un arbitru, cu un expert sau cu orice alta persoana însarcinata, în mod ocazional, sa îl asiste pe judecator sau pe arbitru.

5. RELATIILE DINTRE AVOCATI

5.1. Confraternitatea

5.1.1. Confraternitatea impune ca relatiile dintre avocati sa fie bazate pe încredere, spre interesul clientului si pentru a evita atât procesele inutile cât si orice comportament susceptibil sa impieteze reputatia profesiei. Totusi, ea nu trebuie sa puna niciodata în opozitie interesele avocailor si interesele clientului.

5.1.2. Avocatul recunoaste drept confrate pe orice avocat dintr-un alt Stat-membru; el manifesta fata de acesta un comportament colegial si loial.

5.2. Cooperarea dintre avocatii din State-membre diferite

5.2.1. Este de datoria oricarui avocat a rui a se adreseaza unui confrate dintr-un alt Stat-membru sa se abtina sa accepte o cauza pentru care nu are competenta necesara; într-o astfel de situatie, el trebuie sa își ajute confratele sa intre în contact cu un avocat care sa fie în masura sa-i ofere serviciul cerut.

5.2.2. Atunci când avocatii din doua State-membre diferite lucreaza împreuna, amândoi au datoria de a tine cont de diferentele care pot exista între sistemele lor legislative, barourile lor, competentele si obligatiile lor profesionale.

5.3. Corespondenta transmisa între avocati

5.3.1. Avocatul, care adreseaza unui confrate dintr-un alt Stat-membru o comunicare careia doreste sa i se confere un caracter "confidential" sau "without prejudice", va trebui sa precizeze în clar acest lucru înca din momentul expedierii respectivei comunicari.

5.3.2. În cazul în care destinatarul comunicarii nu este în masura sa îi confere acesteia un caracter "confidential" sau "without prejudice", el va trebui sa o returneze expeditorului fara a lua cunostinta de continutul acesteia.

5.4. Onorariile pentru recomandare

5.4.1. Avocatul nu poate nici sa pretinda si nici sa accepte din partea unui alt avocat sau din partea vreunui tert un onorariu, un comision sau vreo alta compensatie pentru faptul ca a recomandat un avocat unui client sau ca a trimis un client la un avocat.

5.4.2. Avocatul nu poate plati nimanui un onorariu, un comision si nici vreo alta compensatie în contrapartida pentru ca i-a fost prezentat un client.

5.5. Comunicarea cu partea adversa

Avocatul nu poate intra în relatie directa cu o persoana, cu privire la o anume cauza, atunci când stie ca respectiva persoana este reprezentata sau asistata de un alt avocat, exceptând cazul în care el are acordul confratelui sau si cu obligatia de a-l tine la curent pe acesta din urma.

5.6. (Abrogat prin Hotarârea Sesiunii Plenare a CCBE, la Dublin, în 6 decembrie 2002.)

5.7. Raspunderea pecuniara

În relatiile profesionale dintre avocatii unor barouri din State-membre diferite, avocatul care nu se limiteaza doar la a recomanda un confrate unui client sau la a i-l prezenta ci încredintea o cauza unui omolog al sau ori îl consulta într-o cauza, este personal obligat, chiar în caz de neprezentare a clientului, sa-i achite confratelui din strainatate, pentru consiliere, onorariile, cheltuielile si sumele avansate de catre acesta din urma din propriul buget. Totusi, respectivii avocati pot conveni, înca din momentul demararii acestor relatii, stabilirea unor dispozitii speciale cu privire la acest subiect. În plus, avocatul poate, în orice moment, sa limiteze obligatia sa personala la nivelul valorii totale a onorariilor, cheltuielilor si sumelor avansate de confratele strain pâna la data notificarii transmise acestuia din urma cu privire la decizia sa de a-si declina raspunderea pe viitor.

5.8. Pregatirea tinerilor avocati

Pentru a întari încrederea si cooperarea dintre avocatii din State-membre diferite si spre interesul bine înteles al clientilor, este necesar sa fie încurajata dobândirea unei mai bune cunoasteri a legilor si a normelor procedurale aplicabile în diferitele State-membre. În acest scop, în cadrul obligatiei sale profesionale de a asigura pregatirea tinerilor, avocatul va lua în considerare necesitatea pregatirii unor tineri confrati din alte State-membre.

5.9. Litigiile dintre avocatii din mai multe State-membre

5.9.1. Atunci când un avocat este de parere ca un confrate dintr-un alt Stat-membru a încălcat o norma deontologica, el trebuie sa-si atentioneze confratele asupra acestui lucru.

5.9.2. Atunci când între avocatii din mai multe State-membre apare vreun diferend personal, de natura profesionala, acestia trebuie sa încerce mai întâi sa-l solutioneze pe cale amiabila.

5.9.3. Înainte de a angaja o procedura împotriva unui coleg dintr-un alt Stat-membru, pe tema unui diferend de tipul celui mentionat la paragrafele 5.9.1. si 5.9.2., avocatul trebuie sa informeze barourile din care fac parte cei doi avocati, pentru a permite respectivelor barouri sa-si dea concursul în vederea solutionarii diferendului pe cale amiabila.